

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POLSKI – 3 V 2001

Matka i królowa naszego Narodu

1. Maryja w Kościele Apostolskim

Przeżywamy dziś szczególny dzień, uroczystość Matki Bożej Królowej Polski. Jest to dzień uroczysty dla wszystkich wierzących Polaków. Jest to święto naszej wspólnej Matki i Królowej. Tak jak w rodzinie Święto Matki jest szczególnym wydarzeniem dla wszystkich dzieci, tak w wielkiej rodzinie, jaką jest naród, dzisiejsza majowa uroczystość jest podniosłym dniem dla wszystkich wierzących synów i córek naszego Narodu.

Ewangelia, Dobra Nowina, ogłaszana na dzisiejszej liturgii prowadzi nas pod krzyż. Jest nam przypomniany szczególny moment z życia Chrystusa i Jego Matki. Jest to chwila gaśnięcia życia ziemskiego Syna Bożego, chwila Jego konania. W tej właśnie zbawczej chwili Jezus dokonuje czegoś niezwykłego. Nie myśli o sobie, ale myśli o tych, dla których przyszedł na ziemię, myśli o tych, za których umiera. Ukochaną Matkę swoją, biorąc udział w Jego cierpieniu i agonii, daje za matkę wszystkim ludziom: „Niewiasto, oto syn twój [...] Synu, oto Matka twoja” (J 19, 26b, 27a). Jan stojący pod krzyżem zrozumiał i wykonał testament Chrystusa. Sam zapisał w Ewangelii: „I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19, 27b). Maryja żyje w młodym Kościele. Przebywa z uczniami Chrystusa oczekującymi na dar Ducha Świętego. Pozostaje w Kościele pod szczególną opieką św. Jana. Gdy nadejdzie koniec Jej ziemskiego życia, przejdzie do nieba, zostaje wniebowzięta. Ten sam Jan Apostostoł zobaczy Ją pod koniec życia wyniesioną do niebieskiej chwały. Zostało to nam dzisiaj przypomniane: „Wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu” (Ap 12, 1). Ta szczególna Niewiasta naszej ziemi została zabrana do nieba i już wywyższona w chwale niebios. Jednakże pozostała także na ziemi, w Kościele Jej Syna. Jest szczególną częścią tego Kościoła. Jest Jego Matką i Królową. Weszła w historię całego Kościoła i jego poszczególnych części, w historię Kościoła wszystkich chrześcijańskich narodów.

2. Maryja w historii Kościoła naszego Narodu

Przyglądając się losom Kościoła poszczególnych narodów świata, nie da się ukryć, iż Maryja wpisała się w szczególny sposób w historię Narodu Polskiego. Nie jest to pusty, jakiś ograny frazes. Tak trzeba powiedzieć, to trzeba stwierdzić na bazie refleksji nad historią Kościoła w narodach chrześcijańskich. Oto kilka danych z maryjnej historii naszego Narodu na tle historii Kościoła innych narodów. Pierwsza polska metropolia założo-

na w roku tysięcznym ma *patrocinium* Matki Bożej. Pierwsza katedra, katedra gnieźnieńska, pamiętająca czasy Mieszka I i Bolesława Chrobrego ma wezwanie Wniebowzięcia NMP. Następne polskie metropolie: Halicka (1412), a potem Mohylewska (1773) obrały sobie także za patronkę Najświętszą Maryję Pannę. Wznoszone z czasem katedry biskupie w Płocku, Włocławku, we Lwowie, a także opactwa kolegiaty (w Łęczycy, Opatowie, Sandomierzu, Kaliszu, kościół Mariacki w Krakowie) zostały wzniesione pod wezwaniem NMP. Na tle naszych sąsiadów: Niemców, Czechów, Słowaków, Węgrów, Rosjan jest to coś szczególnego i wyjątkowego.

Także polska pieśń kościelna i literatura przepełniona jest pierwiastkami maryjnymi. Najstarsza polska pieśń religijna, pierwszy hymn narodowy – *Bogurodzica* – to pieśń maryjna. Najstarsze zachowane kazania, to kazania maryjne. Najstarsza organizacja religijna ludzi świeckich – to Bractwo NMP przy kościele św. Marka w Krakowie (1226). Najstarsza organizacja młodzieżowa – to Sodalicja Mariańska (XVI w.). Pierwszy tekst polski wydrukowany to tekst „Zdrowaś, Maryjo” Pierwsza polska parafia utworzona w USA (1854) nosi wezwanie Niepokalanego Poczęcia NMP. Pierwsza polska parafia na wschód od Uralu – Tomsku – ma wezwanie MB Różańcowej. Pierwszy klasztor benedyktyński w Łęczycy – to klasztor NMP. Pierwsze polskie zakony męskie i żeńskie to zakony maryjne (księża marianie, siostry prezentki). Pierwszy przypadek ukoronowania obrazu Matki Bożej poza Rzymem – to koronacja w Częstochowie.

3. Maryja dziś i jutro w Kościele polskim

Rys pobożności maryjnej naszego Narodu widoczny jest także dzisiaj. Wielkimi orędownikami kultu maryjnego byli powojenni prymasi Polski. Kard. August Hlond i kard. Stefan Wyszyński szerzyli pobożność maryjną w przekonaniu, że z Maryją łatwiej będzie się oprzeć naporowi ateizmu i przetrzymać reżim komunistyczny. Najnowsza historia potwierdziła słuszność takiego przekonania.

Dziś wielkim orędownikiem zdrowego kultu do Matki Bożej jest Jan Paweł II. Niemal wszystkie dokumenty, które ogłasza, homilie i inne przemówienia kończy akcentem maryjnym. Tak często także ukazuje Jasnogórskie Sanktuarium jako duchową Stolicę Polski. Pamiętamy o słowach, które wypowiedział w Jasnogórskim Sanktuarium, że na Jasnej Górze zawsze czuliśmy się wolni.

Gdy dzisiaj skupiamy nasze myśli i nasze modlitwy wokół Maryi Królowej Polski. Chcemy ożywić nasze przekonanie, że winniśmy pozostać wiernymi naszemu maryjnemu dziedzictwu. Dlatego odnawiamy nasze zawierzenie Matce i Królowej naszego Narodu. Z Nią chcemy iść w przyszłość. Dlatego we wszystkich miejscach naszej Ojczyzny chcemy dziś i w przyszłości ponawiać i wypełniać słowa Apelu Jasnogórskiego: „Maryjo, Królowo Polski, jestem przy Tobie, pamiętam, czuwam”

ks. Ignacy Dec